

EXPUNERE DE MOTIVE

La 26 iunie 2000 Comitetul Miniştrilor al Consiliului Europei a adoptat Protocolul nr. 12 adiţional la Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (în continuare „Protocolul nr. 12”) (STE 177), document deschis spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei, la 4 noiembrie 2000, la Roma. Documentul a fost semnat de România cu aceeaşi ocazie

Până în prezent, Protocolul nr. 12 a fost semnat de 34 de state şi ratificat de 11 de state dintre acestea. Conform prevederilor cuprinse la art. 5, Protocolul a intrat în vigoare în urma depunerii celui de-al zecelea instrument de ratificare, respectiv la data de 1 aprilie 2005.

România a ratificat Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale (în continuare CEDO) prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994 şi a semnat Protocolul nr. 12 data de 4 noiembrie 2000.

Ratificarea Protocolului nr.12 la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale a constituit unul dintre angajamentele asumate de ţara noastră în vederea aderării la Uniunea Europeană, prin documentul oficial de deschidere a negocierilor Capitolului 24 „*Justiţie şi Afaceri Interne*” şi este o măsură legislativă prioritară în Programul legislativ al Guvernului României pentru perioada 2005-2008.

Protocolul nr. 12 lărgeste protecţia pe care Convenţia Europeană a Drepturilor Omului o asigură împotriva discriminării, prin includerea posibilităţii ca discriminarea pretinsă să nu fie în legătură cu unul dintre drepturile limitativ prevăzute în acest tratat şi includerea unei garanţii largi, în sensul că nici o persoană nu poate fi discriminată pe baza nici unui motiv.

Astfel, în preambulul Protocolul nr. 12 sunt enunţate principiul interzicerii discriminării şi al egalităţii în faţa legii. De asemenea, se face referire la măsurile pentru promovarea unei egalităţi depline şi efective, reafirmându-se că astfel de măsuri nu sunt interzise de principiul nediscriminării, în măsura în care ele răspund unei justificări obiective şi rezonabile.

La articolul 1 din Protocolul nr. 12 este prevăzută clauza generală de nediscriminare care presupune respectarea oricărui drept consacrat de legislaţia internă a statelor semnatare, fără nici o discriminare şi indiferent dacă cel care ar comite discriminarea este sau nu o autoritate publică. Motivele de discriminare sunt similare cu cele cuprinse în CEDO, existând posibilitatea invocării oricărui alt motiv special suplimentar.

La articolul 2 din Protocolul 12 este prevăzută clauza de aplicare teritorială iar prin articolul 3 este reglementată relaţia Protocolului cu CEDO, indicându-se faptul că toate dispoziţiile CEDO se aplică articolelor 1 şi 2 din Protocol.

Protocolul nr.12 este compatibil cu prevederile actuale ale legislaţiei interne în domeniul combaterii discriminării.

Având în vedere importanţa pe care România o acordă protecţiei şi promovării a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, acesta fiind un criteriu politic de referinţă pentru aprecierea nivelului de pregătire în vederea integrării în Uniunea Europeană, se impune ca ţara noastră să devină parte la Protocolul nr. 12 la CEDO, încheiat la Roma, la 4 noiembrie 2000 şi să asigure îmbunătăţirea cadrului legislativ intern.

În acest sens, propunem adoptarea proiectului de Lege de către PARLAMENT, cu procedura de urgenţă prevăzută de art.76 alin.(3) din Constituţia României, republicată.

Față de cele prezentate, a fost întocmit proiectul de Lege alăturat, pe care vă rugăm să îl aprobați.

PRIM-MINISTRU

Tăriceanu

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

